

[Birgith Mogensen]

I forrige folketingssamling fremsatte det radikale venstre et lovforslag, nr. L 218, om dette emne. I forbindelse med behandlingen af dette lovforslag gav energiministeren en redegørelse til folketingets energipolitiske udvalg om at skabe bedre finansieringsvilkår for kollektive varmeforsyningsprojekter m.v. Denne redegørelse dannede bl.a. baggrunden for folketingets forespørgselsdebat – nr. F 22 – af 11. februar 1986, hvor folketinget vedtog en dagsorden, der bl.a. opfordrede regeringen til at fremsætte lovforslag til gennemførelse af forbedrede finansieringsforhold, herunder indeksfinansiering, af vedvarende energianlæg inden den 15. marts 1986.

Lovforslaget åbner mulighed for, at der for vedvarende energianlæg og anlæg for indenlandsk energi indføres adgang til at optage 20 halvårlige indeksannuitetslån. Til energiforsyningsanlæg i øvrigt kan der optages 30-årige nominallån. Derudover forhøjes lånegrænsen for alle de af forslaget omfattende kollektive energiforsyningsanlæg til 100 pct., og ledningsnettet indgår i belåningsgrundlaget. Endvidere er det et vilkår, at kommunerne stiller garanti for den del af långivningen, der har sikkerhed ud over 60 pct. af anlæggets belåningsværdi. Endelig har lovforslaget nogle regler om arbejdsdelingen mellem enheds- og specialkreditinstitutterne samt om kommunal lånoptagelse m.v.

CD er enig i sigtet med lovforslaget, da vi finder, at der er behov for at forbedre finansieringsvilkårene for kollektive energiforsyningsanlæg. CD kan derfor stemme for forslaget.

Albrechtsen (VS):

Da mit partis ordfører, hr. Tinning, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne komme med nogle enkelte bemærkninger til forslaget.

Sigtet med forslaget er VS ganske enig i, nemlig at styrke udnyttelsen af indenlandske brændsler og vedvarende energikilder. Det synes vi er et overordentlig fint sigte, og vi er også positive over for de elementer, der ligger i lovforslaget.

Jeg vil godt, uden at jeg på hr. Tinnings vegne vil gå meget ind på detaljerne, i forlængelse af, hvad hr. Riishøj var inde på, sige, at det nok vil være en god ting, hvis man kan supplere disse foranstaltninger med

et system, jeg vil sammenligne lidt mere med den almennyttige finansiering end fru Lone Dybkjær, der henviser til sine private andelsboliger, men lad nu det ligge. Også det vil VS være positiv over for at kigge på. Hvordan detaljerne skal være, det må vi se på.

Derimod må jeg sige til fru Lone Dybkjær, at jeg faktisk er meget uenig i hendes betragtninger vedrørende energiafgiftssystemet. Det var af rent finansielle årsager, man lavede dette påskeindgreb, og nu vil fru Lone Dybkjær næsten antyde, at der lå ædle energipolitiske motiver bag det. Det synes jeg er en noget urimelig betragtning. Afgiftssystemet er i forvejen således indrettet, at det er dybt asocialt, og det bliver det ikke mindre, tværtimod, af dette yderligere indgreb. Det viser noget om, at det at styre energipolitikken ved hjælp af afgifter er en meget vanskelig sag, fordi de næsten uværgerligt bliver asociale.

Derimod mener jeg, at sigtet med det, der ligger her, kombineret med en fornuftig rentestøtteordning på en eller anden måde, er et langt, langt bedre og langt mere socialt forsvarligt middel til at styrke energipolitikken, eventuelt kombineret med direkte lovpåbud og foranstaltninger fra statens og kommunernes side, som også kan være med til at styre tingene. Dermed kan man undgå den massivt asociale virkning, som afgifter, der pålægges uden hensyn til indkomstgrundlaget hos den enkelte familie, nødvendigvis må få.

Blot disse bemærkninger, da fru Lone Dybkjær jo benyttede anledningen til at blande det ind i denne debat.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Afgifterne generelt har jeg egentlig ikke villet diskutere nu. Jeg kan godt se nogle af de betragtninger, som den sidste ordfører kommer med, men der har dog blandt dem, der har stået bag energipolitikken, generelt været enighed om, at det var nødvendigt med energiafgifter, hvis man skulle styre forbruget i den rigtige retning.

Det, jeg sagde her, var, at hvis markedsmekanismen fik lov til at slå igennem på energiområdet, sådan som det ser ud i øjeblikket, så kunne vi sige farvel – for ikke at bruge et stærkere udtryk – til den vedvarende energi; det ville kræve nogle helt eksorbi-